

2006. május 18., csütörtök

15. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy adjon további technikai, logisztikai és pénzügyi segítséget Nepálnak beleértve egy tűzszünetet ellenőrző misszió gyakorlati megtervezését más adományozókkal együttműködve, amennyiben Nepál ezt kéri;
16. felszólítja a Tanácsot, hogy nevezzen ki egy különmegbízottat Nepálba; feladata az lenne, hogy szorgalmazza az EU nagyobb politikai kötelezettségvállalását Nepálban, továbbá hogy a kényes átmeneti időszakban elősegítse a pontos politikai elemzést és megértést;
17. újra kéri, hogy a legfontosabb partnerekből álló kapcsolattartó csoport szervezze meg a 2002-es londoni nemzetközi konferencia folytatását, amely megfogalmazná a nepáli békefolyamat megerősítéséhez szükséges elveket és értékeket, továbbá üdvözi a nepáli polgári aktivisták tervét, hogy a folyamat elindításaként idén megszervezik Katmanduban saját konferenciájukat;
18. felszólítja a nepáli kormányt, hogy biztosítson védelmet az Indiába tartó tibeti menekülteknek, és azonnal vessen véget a kiutazási engedélyek felfüggesztésének;
19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, Nepál ideiglenes kormányának, Gyanendra királynak, India és a Dél-ázsiai Regionális Együttműködési Szövetség többi tagállama kormányának, az ENSZ főtitkárának, valamint az ENSZ emberi jogi főbiztosának.

P6_TA(2006)0227

Srí Lanka**Az Európai Parlament állásfoglalása a Srí Lanka-i helyzetről**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Sri Lankát 1983 óta sújtó, eddig 60 000 életet követelő és több mint 800 000 ember elmenekülését okozó fegyveres konfliktusra,
- tekintettel korábbi, Srí Lankáról szóló 2000. május 18-i ⁽¹⁾, 2002. március 14-i ⁽²⁾ és 2003. november 20-i ⁽³⁾, valamint a szököár katasztrófát követő EU segélyről szóló 2005. január 13-i ⁽⁴⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel a 2002. decemberi oslói nyilatkozatra, amelyben a Srí Lanka-i kormány és a Tamil Eelam Felszabadító Tigrisei (LTTE) megegyeztek abban, hogy föderatív megoldást találnak az egyesült Srí Lanka keretei között,
- tekintettel a 2003. június 10-i, Srí Lanka újjáépítésről és fejlesztésről szóló tokiói nyilatkozatra, amely a donortámogatásokat a békefolyamat előrehaladásához kapcsolja, és ragaszkodik a Srí Lanka-i kormány és a LTTE közötti, 2002. február 23-án hatályba lépett fegyverszüneti megállapodás betartásához, a muszlim kisebbség bevonásához a tárgyalásokba, az emberi jogok előmozdításához és védelméhez, a nemek közötti egyenlőséghez és a végleges politikai megoldás felé való előrelépéshez,

⁽¹⁾ HL C 59., 2001.2.23., 278. o.

⁽²⁾ HL C 47. E, 2003.2.27., 613. o.

⁽³⁾ HL C 87. E, 2004.4.7., 527. o.

⁽⁴⁾ HL C 247. E, 2005.10.6., 147. o.

2006. május 18., csütörtök

- tekintettel az EU és a szélesebb nemzetközi közösség által a 2004. december 26-án pusztító szökőár után nyújtott támogatásra,
  - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a Srí Lanka-i konfliktus több mint 60 000 ember halálát okozta, 800 000 embert tett földönfutóvá és visszavetette a sziget fejlődését és gazdasági növekedését, amelynek következtében rengeteg, a szökőár által tönkretett ember került nyomorúságos helyzetbe, akiknek most a kiújult erőszak okoz szenvedést,
- B. mivel számtalan támadásra került sor a Jaffna-félszigeten, Trincomalee-ban és Batticaloa-ban, és a fegyverszünet hivatalosan rögzített megsértéseinek száma már több ezerre rúg, és ezek többségéért az LTTE felelős,
- C. mivel a Sarath Foneska altábornagy, a Srí Lanka-i hadsereg parancsnoka elleni 2006. április 25-i gyilkossági kísérlettel, Lakshman Kadirgamar Srí Lanka-i külügyminiszter 2005. augusztusi és Joseph Pararajasingha parlamenti képviselő 2005. decemberi meggyilkolásával, valamint a Srí Lanka-i Megfigyelő Misszió (SLMM) batticaloai területi irodája elleni, a fegyverszüneti megállapodás aláírására irányuló 2006. január 13-i támadással szándékosan szították a feszültségeket,
- D. mivel 2006. május 11-én az LTTE megtámadta egy, a biztonsági erők 710 fegyvertelen, szabadságról visszatérő tagját szállító, SLMM zászló alatt hajózó csapatszállítót, amelynek fedélzetén a SLMM több tagja is tartózkodott, amely támadás következtében a csapatszállítót kísérő őrnaszádok egyike elsüllyedt, a legénység 18 tagja pedig meghalt,
- E. mivel idén több mint 300 ember vesztette életét támadásokban és az erőszak következtében Srí Lankán,
- F. mivel a nemzetközi megfigyelők szerint a jelenlegi erőszak nagyon komoly fenyegetést jelent a 2002-ben norvég közvetítők által tető alá hozott fegyverszünetre nézve, amelyet korábban már számos esetben megsértettek, többek között fegyveres rajtaütésekkel, fogolyszöktetésekkel, megfélemlítéssel, gyilkosságokkal, kínzással és gyermekek katonának való besorozásával,
- G. mivel a béketárgyalásokat a 2006. februári genfi első fordulót követően határozatlan időre felfüggesztették, miután az LTTE elutasította, hogy 2006 áprilisában második fordulóra kerüljön sor, ezzel kockára téve a politikai előrelépés lehetőségét,
- H. mivel a béke helyreállításába a Srí Lanka-i közösségek és politikai szervezetek széles körét be kell vonni, az északi muszlimok képviselőit is beleértve,
- I. mivel az emberi jogi szervezetek nem voltak képesek hatékonyan kivizsgálni az emberi jogok megsértésének eseteit, és az SLMM mandátuma nem terjed ki az említett esetek önálló kivizsgálására,
1. határozottan üdvözli, hogy a Srí Lanka-i kormány és az LTTE 2006 februárjában visszatért a tárgyalóasztalhoz, és ezért elítéli, hogy az LTTE egyoldalúan elutasította a tárgyalások második genfi fordulóján való részvételt, amelyre 2006 áprilisában került volna sor;
  2. sürgősen felszólítja az LTTE-t, hogy késedelem nélkül térjen vissza a Srí Lanka-i kormánnyal folytatott béketárgyalásokhoz, készüljön fel fegyvereinek átadására és teremtsen meg a konfliktus politikai megoldásának feltételeit;
  3. komolyan elítéli az LTTE megújult támadásait és az emberi jogok mindkét oldalon elkövetett súlyos megsértését, valamint a fegyverszüneti megállapodás folyamatos megsértését;
  4. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az LTTE tengeri akcióival súlyosan megsérti a fegyverszüneti megállapodást, különösen ami a 2006. május 11-i, a Srí Lanka-i haditengerészet egységei elleni támadást illeti, amely számos halálos áldozattal járt és komoly veszélybe sodorta az SLMM megfigyelőit;
  5. felszólítja a fegyverszüneti megállapodás aláíróit, hogy biztosítsák az SLMM – a kormány és az LTTE által a fegyverszüneti megállapodás betartásának megfigyelésére közösen meghívott fegyvertelen szervezet – képviselőinek biztonságát annak érdekében, hogy megbízatását sikerrel elvégezhesse és elismeri a részes országok: Dánia, Finnország, Izland, Norvégia és Svédország e téren végzett felbecsülhetetlen értékű munkáját;

2006. május 18., csütörtök

6. felhívja az LTTE-t és a Srí Lanka-i kormányt egyaránt, hogy tartózkodjanak a békefolyamatot veszélyeztető cselekményektől, különösen a civilek elleni támadásoktól;
7. elítéli azt a megdöbbentő, és háborús büntettnek minősülő visszaélést, hogy gyermekeket toboroznak katonának, és felszólítja valamennyi lázadó csoportot, különösen az LTTE-t, hogy hagyjanak fel ezzel a gyakorlattal, szereljék le a soraikban katonáskodó gyermekeket és tegyenek elvi nyilatkozatot arról, hogy a jövőben nem soroznak be gyermekeket; sürgeti a Srí Lanka-i kormányt, hogy léptessen életbe jogi eszközöket annak érdekében, hogy ez a gyakorlat megelőzhető és büntethető legyen;
8. elismeri, hogy az LTTE nem képviseli Srí Lanka valamennyi tamil lakosát, felhívja az LTTE-t annak lehetővé tételére, hogy Srí Lanka északi és keleti részén politikai pluralizmus alakulhasson ki, és egyéb demokratikus hangok is megszólalhassanak, hiszen ez biztosíthatná valamennyi nemzetiség és közösség érdekeinek érvényesülését;
9. határozottan elítéli a tamil nyelvű sajtó és a tamil szervezetek ellen irányuló elnyomást; kéri, hogy alaposan vizsgálják ki a Mayilvaganam Nimalarajan és Dharmaratnam Sivaram, valamint az „Uthayan” című lap két alkalmazottjának meggyilkolását;
10. elismeri, hogy a kormánynak – azt követően, hogy Srí Lankát a közelmúltban az ENSZ Emberi Jogok Tanácsa tagjává választották – bizonyítania kell az emberi jogok előmozdításának és védelmének legmagasabb szintű normái melletti elkötelezettségét;
11. üdvözli tehát a Srí Lanka-i Emberi Jogi Bizottság új tagjainak kinevezéséről szóló bejelentést; hangsúlyozza, hogy hatékony és független vizsgálatot kell indítani minden olyan esetben, amikor feltételezhető, hogy a biztonsági erők vagy fegyveres csoportok megsértették az emberi jogokat, a tetteseket pedig bíróság elé kell állítani a méltányos eljárásra vonatkozó nemzetközi normáknak megfelelően; kiemeli, hogy valamennyi érintett félnek átfogó emberi jogi megállapodást kell kötnie, amelyek a későbbi béketárgyalások kulcsfontosságú elemei lesznek;
12. sürgeti, hogy a jó szándék jeleként mindkét fél azonnal hagyjon fel a gyalogsági aknák alkalmazásával, vegyen részt az aknamentesítésben, a Srí Lanka-i kormány mutasson példát a gyalogsági aknák alkalmazásának, tárolásának, előállításának és átruházásának tilalmáról, illetve azok megsemmisítéséről szóló 1997. évi ottawai egyezmény aláírásával, az LTTE pedig írja alá genfi felhívás „cselekvési kötelezettségvállalását”;
13. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a nemzetközi segélyek elosztásáról szóló egyezséget még mindig nem hajtották végre; úgy véli, hogy az EU és más nemzetközi adományozók által a szökőárt követően Srí Lankának küldött segélyeknek a katasztrófa áldozatait kell támogatniuk, etnikai vagy vallási hovatartozástól függetlenül; aggodalmát fejezi ki azonban a szökőár-segélyek elosztását és felhasználását illetően, amelyek az áldozatok mindennapi életében és Srí Lanka újjáépítésében nem váltották be a hozzájuk fűzött reményeket; megállapítja, hogy a szökőár utáni segélyezés irányítási szervezetében fennálló politikai megosztottság miatt késik további 50 millió euro segély folyósítása, akadályozva az újjáépítési munkálatokat Srí Lanka északi és keleti részén;
14. sajnálatát fejezi ki, hogy Srí Lankán a magas védelmi kiadások hosszú éveken keresztül elvonták a forrásokat a sürgősen szükséges gazdasági és szociális infrastruktúra kiépítésétől;
15. felhívja a tagállamokat, hogy minden rendelkezésükre álló eszközzel akadályozzák meg az LTTE illegális kísérleteit az Európai Unióban élő tamil közösség körében végzett kényszeradóztatási rendszer fenntartására;
16. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az említett folyamat keretében kövessék más államok példáját, és az Európai Unióban fagyasszák be az LTTE-hez kötődő bankszámlák, pénzeszközök, vállalatok és vállalkozások forrásait;
17. elismeri, hogy az EU kijelentette, további intézkedésig az LTTE küldöttségeit nem fogadják az EU tagállamaiban, és hogy az EU komolyan fontolóra veszi az LTTE felvételét a terrorista szervezetek listájára;
18. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is kötelezzék el magukat a Srí Lanka-i konfliktus méltányos és fenntartható megoldása mellett, és ismételten támogatásáról biztosítja Srí Lanka összes népét, valamint elnöküket, Mahinda Rajapakse urat, az előttük álló kihívás leküzdésében;
19. utasítja elnökét, hogy az állásfoglalást továbbítsa a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Srí Lanka-i adományozó társelnöki csoport többi tagállama (Norvégia, az Egyesült Államok és Japán) kormányainak, az ENSZ főtitkárnak, valamint Svájc, Srí Lanka, a Dél-ázsiai Regionális Együttműködési Szövetség többi országa kormányainak, és az LTTE-nek.